ဗဟိုဆေးကျောင်းတိုက်ပွဲ

ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး မောင်မောင်သန်းရေးသော "ဗဟိုဆေး ကျောင်း တိုက်ပွဲ" ဖတ်ရင်းဖတ်ရင်း ဒု-ဗိုလ် မောင်မောင်သန်းနှင့်အတူ ပဲခူးရိုးမသို့ ရောက်သွားသည်။ သမိုင်းလေ့လာထားသူမို့ ၁၉၆၃-ခုနှစ် ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲအကြောင်းက စထားသည်။

လမ်းစဉ်ပါတီဥက္ကဌ ဦးနေဝင်းက ငြိမ်းချမ်းရေးကမ်းလှမ်းမှုကို အခွင့်ကောင်းယူအမြတ်ထုတ်ခြင်းဖြင့် လမ်းလွဲလိုက်ခဲ့၍ စိတ်ကြီးဝင်သွားသော ဗကပ ဥက္ကဌ သခင်သန်းထွန်းအကြောင်း၊ (၄) နှစ်အတွင်း စစ်အနိုင်တိုက်ရေး စီမံကိန်းအကြောင်း၊ အာဏာနီ တည်ဆောက်ရင်း သွားခဲ့ပုံများအကြောင်း တင်ပြထားသည်။

ပဲခူးရိုးမအကြောင်းဖွဲ့သည်။ တည်နေရာ၊ မြေအနေအထား ပေါက်ရောက်သော သစ်ပင်တို့အကြောင်းလည်း ချယ်မှုန်းထားသည်။

မိခင်တပ်ရင်း ခလရ (၆) ပဲခူးရိုးမသို့ နှစ်ကြိမ်ဝင်ရခြင်းကြောင့် နယ်ကျွမ်းရွာကျွမ်းကြောင်းလည်း တင်ပြသည်။

ကျေးလက်ကို အခြေခံရမည်ဟုဆိုသော ဗကပတို့ ကျေးရွာလူထုစိတ်နှာအောင် မင်္ဂလာဆောင်အတွက် နတ်စားရန်ထားသော ဝက်ကို သတ်ဖြတ်မိခြင်းအမှားမှစ၍ ဇာတ်တွင်းသို့ ယူသွားသည့် သင်းအုပ်ဆရာဦးပန်းနွယ် ဘာကြောင့် ဘယ်လို ကူညီခဲ့သည်ကို ရေးလျှင် စာညွှန်းရှည်ရောမည်။

ဗကပ ဗဟိုဆေးမှူးအောင်မြင့်အား အသေရရှိလိုက်ပုံ အသေးစိပ်ကို "ဗဟိုဆေးကျောင်းတိုက်ပွဲ"မှာ ဖတ်ပါဟုသာ ညွှန်းလိုပါသည်။

ဗကပ ဗဟိုကို ပထမအကြိမ် ထိုးဖောက်တိုက်ခိုက်သော တိုက်ပွဲ

"ဗကပ ဗဟိုကို ပထမအကြိမ် ထိုးဖောက်တိုက်ခိုက်သော တိုက်ပွဲ"ဟု အမည်ပေးလျက် ဗိုလ်မှူးချုပ် မောင်မောင်(ငြိမ်း)က ရေးထားသည်။ စာအုပ်ရိုက်နှိပ်သောအခါ ခေါင်းစည်းကို ပြင်လေမည်လား မသိ။

ဗိုလ်မှူးချုပ်မောင်မောင်ကို ဒုတိယဝန်ကြီးဘဝမှစ၍ သိခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့နှင့် အသက်ကွာခြားမှုကြောင့် ငယ်သော နုသော တက်ကြွသော လူချောလေးဟု အမှတ်အသားထားခဲ့မိပါသည်။

ခက်ခဲသော ပန်းချီပညာကို ဝါသနာပါသူ ကျွမ်းကျင်သူဟူ၍ မသိခဲ့။

သူစာဖတ်ကြည့်မှ အရာရှိဖြစ်စ ဗကပ ဗဟိုကို လိုက်လံရှာဖွေရသော ကာလတွင် ပန်းချီပညာ အသုံးချခဲ့ရပုံ၊ ဗကပခေါင်းဆောင်များပုံတူ ရေးဆွဲပြီး ရွာ၌ ကလေးလူကြီးများကို ပြသကာ သတင်းစုံစမ်းရပုံ ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရတော့သည်။

ရန်သူပင်ဖြစ်သော်လည်း ဒဏ်ရာနှင့် ဖမ်းမိသော စစ်သည့်ပန်းကို ပြုစုကုသပေးမှုကြောင့် ဗကပ ရဲဘော်ရဲအောင်ထံမှ သတင်းရပုံကလည်း နှောင်းလူတို့အတုယူဖွယ် သတင်းကောင်းဖြစ်ပါသည်။

ခလရ(၆) တပ်ရင်းမှူးဖြစ်သူ ဗိုလ်မှူးချစ်အောင်က ဗကပ ဗဟို သတင်းရရှိပြီး ဆက်သွယ်ရေး စက်ပိတ်၍ အလစ်အငိုက် ယူတိုက်ဖို့ အရေး သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို သူတာပင် RISK ယူခဲ့ပုံလည်း ဖတ်ရသည်။ ဗိုလ်မှူးချစ်အောင်ကို မျက်စေ့ထဲမှာ မြင်လာသည်။ ထိုအချိန်

(၁၉၆၈) ခုနှစ်က ကျွန်တော်သည် လပခ (မင်္ဂလာဒုံ)တွင် စစ်ဦးစီးမှူး (တတိယတစ်ဦး) ဖြစ်၍ ကောင်းစွာရင်းနှီးခဲ့သည်။ အညာသားပီပီ ညိုညိုတုတ်တုတ် (အနည်းငယ် မည်းသည်ဟုဆိုရမည်။) ပုပု ဟိတ်ဟန်မရှိ ဝင့်ဝင့်ကြွားကြွားမရှိ မှန်ကုပ်ကုပ်နှင့် ရယ်လိုက်လျှင် သွားလေးပေါ်ရုံမျှသာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ ဦးစီးအရာရှိများနှင့် ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံလေ့ရှိသည်။

ဗကပဗဟိုသတင်းက သေချာသည်။ တပ်ကိုသေချာစွာ စုဖွဲ့သည်။ လျှပ်တစ်ပြက်ဝင်တိုက်ရန် ဗိုလ်ကြီး သန့်ဇင်၊ ဗိုလ်ဝေမျှ၊ ဒုဗိုလ် မောင်မောင်တို့ကို လျာထားသည်။

ပိတ်ဆို့ရေး ဖြတ်တောက်ရေးတာဝန်များ စနစ်တကျခွဲဝေ သတ်မှတ်ပေးသည်။ ဗကပဗဟိုတစ်ဖွဲ့လုံး အပိုင်ချေမှုန်းရန် ပြင်ဆင်ထားသော်လည်း ရေခပ်ဆင်းလာသူတစ်ဦးကြောင့် ပစ်ခတ်မှုဖြစ်ပွားသည်။

သခင်သန်းထွန်းတို့ လွတ်သွားသည်၊ ဗဟိုကော်မတီဝင် ဗိုလ်ဇေယျကို အသေရရှိသည်။ ထိုဖြစ်စဉ် အသေးစိပ်ကိုတော့ ဗိုလ်မှူးချုပ်မောင်မောင်၏ လက်ရာကို ဖတ်ကြည့်မှ ပီပီပြင်ပြင် သိရပေလိမ့်မည်။

မန်မတ်ရှိုးတိုက်ပွဲ

၆. ၇. ၁၉၇၁ မှ ၁၃. ၇. ၁၉၇၁ နေ့အထိ အတွေ့အကြုံကို ဒုဗိုလ်မှူးကြီးညီပု (ငြိမ်း) ကရေးထားသည်။

၁၉၇၀ မှ ၁၉၇၂ ခုနှစ်အထိ ကျွန်တော်သည် လားရှိုး မဟာဗျူဟာ ကွပ်ကဲမှုဌာနချုပ်တွင် စစ်ဦးစီး (၁) အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့ရ

သည်။ အရှေ့မြောက်ဒေသတွင် ရှေ့တန်းတပ်မဌာနချုပ် (၂) ခု၊ တပ်ရင်း (၁၆) ရင်း၊ စစ်ဗျူဟာ (၁) ခု၊ တပ်ရင်း (၅) ရင်း ရှိ၍ တိုက်ပွဲများ မဆက်မပြတ်ဖြစ်ပွားကြသည်။ ၁၉၇၁- ခုနှစ် ဇူလိုင်လက ခလရ (၅) ၏ မန်မတ်ရှိုးတိုက်ပွဲကို အသေးစိတ်မသိခဲ့ရ။ ယခုမှ အသေးစိတ်သိရပါတော့သည်။

ထိုင်းနိုင်ငံသို့ သွားရောက်စဉ် ဘိန်းများ မှောင်ခိုရောင်းချပြီး ပြန်လာသော ကေအိုင်အေ (၁၀၀) ခန့်ကို ဖြတ်တောက်တိုက်ခိုက်ရန် ခလရ(၅) မှ တပ်စု (၄) စုနှင့် သကဆဖတပ်စု (၁) စုကို တာဝန်ပေးသည်။ ထိုတပ်ဖွဲ့တို့ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားပုံကို အသေးစိတ်ရေးထားသည်။

ဗကပနှင့် ကေအိုင်အေတို့ တိုက်ခိုက်ပုံချင်းမတူ။ ကေအိုင်အေ တို့က မြှုံခိုတိုက်ခိုက်မှုအား သန်သည်။

ဗိုလ်ညီပုတို့ တပ်ဖွဲ့စစ်ရေးသတိရှိရှိ ချီတက်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ရန်သူ့ သတ်ကွင်းထဲမရောက်ဘဲ ရှောင်တိမ်းနိုင်ခဲ့ပုံ၊ နောက်တစ်နေ့ ဆက်လက် ချီတက်သောအခါ ရှေ့ပိုင်းတပ်တွေကို လွှတ်ပေးပြီး နောက် နောက်ဆုံးတပ်စုဖြစ်သော ဗိုလ်ညီပုတပ်စုကိုမှ တိုက်ခိုက်လေသောအခါ တန်ပြန်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရပုံများ ရေးထားသည်။

A-4 စာမျက်နှာ (၃၄) မျက်နှာရေးထားသော မန်မတ်ရှိုးတိုက်ပွဲ အသေးစိတ်ကို မိုးအေးအေးမှာ ငြိမ့်ငြိမ့်လေးတွေးရင်း တစ်စိမ့်စိမ့် ဖတ်ကြည့်ပါဟု ညွှန်းလိုပါသည်။

နှလုံးသားထဲက မိုင်းလား

ဗိုလ်မှူးကြီး ကိုကိုကျော်၏ စာအရေးအသားကိုတော့ "တာဝန်ကျေခဲ့ပါသည်" စာအုပ်များမှ စစ်နွေအကြောင်း သိခဲ့ပါသည်။ တစ်အုပ်ကိုလည်း ကျွန်တော်ဘဲ အမှာစာ ရေးပေးခဲ့ရပါသေးသည်။

စစ်နွေက ပုံစံအတိုင်း စာမျက်နှာ တစ်မျက်နှာမှ အခြား စာမျက်နှာသို့ စာဖတ်သူအား ဆွဲခေါ်သွားသည်။

A-4 စာရွက် (၁၀) ရွက်အထိ မိုင်းလားတိုက်ပွဲအတွက် မိတ်ဆက်ပေးထားသည်။ တာကော် တံတားချိုးထား၍ နမ့်စမ်မှ ကျိုင်းတုံသို့ လေယာဉ်နှင့် ရွှေ့ပြောင်းရပုံလည်းရေးသည်။ တကယ်တိုက်ရတော့မည့် အချိန်မှာ ဝန်ထမ်း အထမ်းသမား ခွဲဝေသည်ကစ၍ ရေးထားသည်။

စာမျက်နှာ (၁၁) မှစ၍ တိုက်ပွဲစသည်၊ အမြောက်ပစ်ကူပေးပုံလည်း သေချာရေးသည်။ စာမျက်နှာ (၁၄) မှာ တိုက်ပွဲတစ်ပွဲပြီးဆုံးသည်။ တပ်စုတစ်စုပြီးတစ်စု၊ တပ်ခွဲ တစ်ခွဲပြီးတစ်ခွဲတက်တိုက်ရခြင်းကိုတော့ "တိုက်ပွဲမဖြစ်တဲ့တပ်ခွဲ၊ တပ်စုမရှိတော့ပါ"ဟု ထိထိမိမိရေးထားသည်။

တိုက်ပွဲအကြီးအသေး (၁၂) ပွဲတိုက် အပြီးမှာ မိုင်းမ တစ်ခွင်လုံးသိမ်းပိုက်ပြီးပါပြီဟု စာမျက်နှာ (၁၄) မှာ ရေးထားပါသည်။

ရွာတွင် ခေတ္တဝင်နားချိန်လေးမှာ တပည့်ကျော် အောင်ခင်က ကြက်ကင်တွေ အိတ်ကြီးတစ်လုံး စီမံချက်ပြုတ်လာပုံလည်း ချစ်စဖွယ် ဖတ်ရသည်။ စာမျက်နှာ (၂၄) မျက်နှာ ရုပ်ပုံပေါင်း (၁၀) မျက်နှာကို တစ်ထိုင်တည်း မလွှတ်တမ်း ဖတ်ကြည့်ပါဟု မိတ်ဆက်ပေးလိုပါသည်။

ရောင်အန်တိုက်ပွဲ

ဗိုလ်မှူးကြီး စိုးဝင်း (ငြိမ်း) ရဲချုပ်(ငြိမ်း)၏ လက်ရာ ဖြစ်ပါသည်။

သည်တိုက်ပွဲက ကျွန်တော်နှင့် တပ်ဆွေမျိုး၊ တိုက်ပွဲဆွေမျိုး စပ်လျှင် ရနိုင်ကောင်းပါသည်။

၁၉၇၇ မှ ၁၉၈၁ ခုနှစ်အထိ တပ်မ (၇၇) တွင် ကျွန်တော် တာဝန်ကျခဲ့သည်။ ခမရ (၁၀၆)သည် တပ်မ (၇၇) လက်အောက်ခံ ဖြစ်၍ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး ကျော်စိန်ဝင်း၊ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးတင်ဦး (အတင်းရေးမှူး-၂)၊ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး ကျော်ဟန်တို့ တပ်ရင်းမှူး သုံးယောက်နှင့် လက်တွဲခဲ့ရသည်။ ၁၉၈၆- ခုနှစ်တွင် ဒုတပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးစိုးဝင်းက သူကိုယ်တွေ့တိုက်ပွဲအကြောင်း ရေးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ရောင်အန်တိုက်ပွဲ အကြောင်းစတင်ရေးသားသည်နှင့် "မော်ဖဒေသ" မြေအနေအထားကို ရေးသည်။ ပန်ယန်းမြို့ အကြောင်းလည်း ပါသည်။ မော်ဖဒေသ ပွိုင့် ၆၀၂၈-ပွိုင့် ၆၀၀၀ ကုန်းများကို အစိုးရတပ်များတိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်ဟု ရေးသားရင်း သူ့ဆောင်းပါးကို မိတ်ဆက်ထားသည်။

ပွိုင့် ၆၀၂၈ နှင့် ပွိုင့် ၆၀၀၀ တောင်ကုန်းတို့ကို ၁၉၇၉ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ/ဒီဇင်ဘာလက ကျွန်တော် ကွပ်ကဲသော တပ်မ (၇၇) မှ တပ်ရင်း (၆) ရင်းနှင့် သိမ်းပိုက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ၏။

ထိုအချိန်က ဒုဗိုလ်မှူးကြီးကျော်ဟန် ဦးစီးသော ခလရ (၁၀၆) ကို ပိတ်ဆို့ရေး တာဝန်ပေးထားခဲ့သည်။ လုံ့ခွပ်ထိုးတိုက်ပွဲ မဝင်ခဲ့ရ။

ဗိုလ်မှူးစိုးဝင်းတို့ အလှည့်ကျမှ အနီးကပ်လက်တစ်ကမ်း တိုက်ခိုက်ခွင့်ရတော့သည်။ ပွိုင့် ၆၀၂၈ ၏ မြောက်ဘက်ပန်ယန်းမြို့ ဝန်းကျင်မှ ဗိုလ်မှူးစိုးဝင်းတို့ တိုက်ရသည်။

ရမခနယ်မြေမှ စီစီဝမ်တာပန်ဒေသ ထိုးစစ်အတွက် ဒုတိယ တပ်ရင်းမှူး လေးယောက်ဦးစီးသော စစ်ကြောင်း (၄) ကြောင်းတို့ ယောင်ပြတိုက်ဖို့ တာဝန်ကျသည်မှစ၍ ဖြစ်ရသည်။

ယောင်ပြတာဝန်ဖြင့် တစ်လခန့်ကြာသောအခါ ရှေ့မျက်နှာစာမှ ကျင်းတူး၍ တက်ခိုင်းသည်၊ ကျင်းတူး၍ တစ်လှမ်းချင်း ချဉ်းကပ်တိုက်ခိုက်ရသော တိုက်ပွဲသည် လွယ်လွယ်မရပေ။ တပ်မတော်သားတိုင်း အမိန့်နာခံတတ်မှုနှင့် ရဲရဲစွန့်စားစိတ်အပြည့်ရှိမှုကို မှတ်တမ်းတင်ရပေမည်။

ဗျူဟာမှူး၏ တွန်းအားပေးမှုကြောင့် ဗိုလ်မှူးစိုးဝင်းက ကိုယ်တိုင်ရှေ့က တက်မည်ဆိုသောအခါ ဗျူဟာမှူးလည်း ခွင့်မပြု၊ လက်ရွေးစဉ် ရွေးထားသော ဗိုလ်သက်ဇော်အဖွဲ့ကို တာဝန်ပေးလိုက်သည်။ ဗိုလ်သက်ဇော်တာဝန်ကျေပွန်စွာ အသက်စွန့်သွားပုံကို ရေးပြထားသည်ကလည်း ရင်နင့်စရာ ကောင်းလှပါသည်။

မိမိဘက်မှ တကယ့်ထိုးစစ်တိုက်မှန်းသိသော ရန်သူက တန်ပြန် ထိုးစစ်ဆင်လာသည်။ တစ်ကြော့ပြီးတစ်ကြော့ အတင်းတက်လိုက်၊ ပြန်လည်သွားလိုက်၊ ပြန်စုဖွဲ့လိုက်၊ တက်လာလိုက်၊ ပြန်လည်သွားလိုက်နှင့် တက်တိုက်နေသော ရန်သူကို ချေမှုန်းဖို့ လေကြောင်းပစ်ကူ တောင်းရသည်။

ထိရောက်စွာ လေကြောင်းမှ တိုက်ခိုက်သော်လည်း ရန်သူက ဆုတ်မသွား၊ ထိုအခါ မိမိစခန်းကုန်းကို ပစ်မှတ်ပေး၍ သူသေကိုယ်သေ အမြောက်ပစ်ကူခေါ်ယူရသော ဗိုလ်မှူးစိုးဝင်း၏ လုပ်ဆောင်ချက်က စွန့်စားမှု စွန့်လွှတ်မှု သရုပ်ပေါ်လှသည်။

နှောင်းလူငယ်တို့ အတုယူ အားကျဖွယ်ပါတည်း။

သောင်ရင်းမြစ်ကမ်းမှ အောင်ပွဲများ (၁၉၉၅- ခုနှစ်)

ဗိုလ်မှူးကြီးစိန်ဝင်းအောင်ရေးသော သောင်ရင်းမြစ်ကမ်းမှ အောင်ပွဲများသည် တကယ့် Conventional တိုက်ပွဲဖြစ်ပေသည်။

နယ်စပ်ဒေသရှိ KNU စခန်းများအား တိုက်ခိုက်ရန် တပ်မအလိုက် ဗျူဟာအလိုက် ကြိုတင်အမိန့်တွေရသည်။ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု လေ့ကျင့်မှုတွေ လုပ်ရသည်။

တကယ်တိုက်ကြသောအခါ

တပ်မ (၂၂) မှ နည်းဗျူဟာ (၃) ခုနှင့် တပ်ရင်း (၁၀) ရင်း

တပ်မ (၄၄) မှ နည်းဗျူဟာ (၃) ခုနှင့် တပ်ရင်း (၁၀) ရင်း

တပ်မ (၆၆) မှ နည်းဗျူဟာ (၃) ခုနှင့် တပ်ရင်း (၁၀) ရင်း

ကတိုက်ရမည်။

တပ်မ (၃၃)နှင့် နည်းဗျူဟာ (၃) ခု တပ်ရင်း (၁၀) ရင်းက အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့ရေးနှင့် နောက်ပိုင်း လုံခြုံရေး တာဝန်ကျသည်။

စစ်ဆင်ရေးကြီးတစ်ခုလုံးကို တိုင်းမှူးက ကွပ်ကဲသည်ဟု မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။

ကျွန်တော်တို့ခေတ်က ထိုမျှ များပြားသော တပ်များနှင့် တိုက်ခွင့် မကြုံခဲ့ရဖူးပါ။ အားကျမိပါသည်။

ရန်သူသတင်းတိကျစွာရဖို့ DKBA မှ ဗိုလ်ကြီးမောင်ကြည်နှင့် အဖွဲ့ကို တွဲဖက်ပေးလိုက်သည်။ (ဒိုက်ကွန်) စက်များပါသဖြင့် ရန်သူ့သတင်းကြားဖြတ် ဖမ်းယူနိုင်ကြောင်း ဖတ်ရပြန်သည်။ ကျွန်တော်တို့ခေတ်က ထိုစက်မျိုးတွေမရှိခဲ့၊ အားကျပြီးရင်း အားကျမိရပြန်ပါသည်။

ထိုစစ်ဆင်ရေးကြီးတွင် နည်းဗျူဟာ (၂၂၂) မှူးအဖြစ် ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရသော ဗိုလ်မှူးကြီး စိန်ဝင်းအောင်က တိုက်ပွဲအဆင့်ဆင့်ကို အသေးစိတ်ရေးသား တင်ပြထားသည်။

*

ကိုယ်တိုင်တိုက်ခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံတစ်ခုစီကို ကိုယ်တိုင်ရေးသားတင်ပြထားကြခြင်းကြောင့် **အတွေ့အကြုံစာပေဟင်းလေးအိုးကြီးဟု** တင်စားရသော် သင့်မည်ထင်ပါသည်။

တိုက်ပွဲခြောက်ခုတင်ပြထားရာ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မတူကြ၊ မြေပြင် အခြေအနေ၊ ရန်သူအခြေအနေ၊ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေ မတူကြ။

ရေးဟန်၊ ဖွဲ့ဟန်၊ တင်ပြဟန်တွေလည်း မတူကြ။
တူညီသည်ကလည်းရှိပါသည်။
အခြားသူအကြောင်း တစ်ဆင့်ကြား တစ်ဆင့်ပြော မဟုတ်၊
ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ့်အတွေ့အကြုံ၊
တခြားသူကို ရေးခိုင်းခြင်းမဟုတ်၊
ကိုယ်တိုင်ရေးကြသည်။
စာဖတ်သူ ဖတ်ကြည့်ပါ။

စာတစ်အုပ်လုံး ဆုံးသွားသောအခါ ကြိုက်လှချည်ရဲ့ဟု ခံစားရမည်။ ထိုခံစားချက်ကြောင့် စိတ်ကြိုက်ရွေးရန် ပြန်ဖတ်မည်ဟု ကြံပါလျှင် ... **ဘယ်တစ်ပုဒ်ရွေးဖတ်ရမည်ဆိုသည်ကို စဉ်းစားရ ခက်ပါလိမ့်မည်။**

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...
အားလုံးကောင်းကြလွန်းလို့ပါဟုသာ ရိုးရှင်းစွာ တင်ပြလိုက်ချင်ပါတော့သည်။

မောင်ဆွေသက်

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	- တိုးလှ (သမိုင်းပါမောက္ခ (ငြိမ်း)) ၏ အမှာစာ	၁
	- မောင်ဆွေသက်၏ အမှာစာ	၁၅
အပိုင်း (၁)		
	- စုစည်းတင်ပြသူ၏ တင်ပြလွှာ	၂၃
	- စုစည်းတင်ပြသူ၏ ကျေးဇူးတင်လွှာ	၄၃
အပိုင်း (၂)		
	ပစ္စုပ္ပန် (To-day)	
	စာရေးသူများ၏ တင်ပြလွှာ။ (ပဲတင်သံ)	၄၉
အတိတ် (Yesterday)		
	ကျွန်တော်တို့၊ ဆက်ရေးချင်သော၊ တိုက်ပွဲများ	
၁။	ဗကပ (ဗဟို) ဆေးကျောင်းတိုက်ပွဲ။ (၄. ၁. ၁၉၆၈) ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးမောင်မောင်သန်း (ငြိမ်း) ရဲမှူးချုပ် (ငြိမ်း)	၆၇

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂။	ဗကပ (ဗဟို) ဌာနချုပ်၏ ဗဟိုချက်ကို (ပထမ) အကြိမ်၊ ထိုးဖောက်တိုက်ခိုက်သောတိုက်ပွဲ ဗိုလ်မှူးချုပ်မောင်မောင် (ငြိမ်း)	၉၅
၃။	အရှေ့မြောက်၊ စစ်ဒေသ ဗကပ ဌာနချုပ်၊ (ပန်ဆန်း)၏ တံစက်မြိတ် (Apron) ရောင်အန်တိုက်ပွဲ ဗိုလ်မှူးကြီးစိုးဝင်း (ငြိမ်း)၊ ရဲချုပ် (ငြိမ်း)	၁၂၃
၄။	အရှေ့မြောက်၊ စစ်ဒေသ ဗကပ ဌာနချုပ် (ပန်ဆန်း)၏၊ ရှေ့က တပ်မဟာ (၈)၊ အခြေပြု မိုင်းမ၊ မိုင်းလားတိုက်ပွဲ။ + နှလုံးသားထဲက မိုင်းလား ဗိုလ်မှူးကြီး၊ ကိုကိုကျော် (ငြိမ်း)	၁၆၁
၅။	မန်မတ်ရှိုးတိုက်ပွဲ။ (၆. ၇. ၁၉၇၁) မှ (၁၃. ၇. ၇၁) ထိ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး ညီပု (ငြိမ်း)	၁၁၉
၆။	ကေအင်ယူ ဌာနချုပ်၊ မာနယ်ပလော တိုက်ပွဲ သောင်ရင်းမြစ်ကမ်းမှ၊ အောင်ပွဲများ ဗိုလ်မှူးကြီး စိန်ဝင်းအောင် (ငြိမ်း)	၁၀၇
အနာဂတ် (Tomorrow)		
၇။	စစ်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး	၃၆၅
နိဂုံး		
၈။	မှာခြွေစကား။...	၃၈၃

❐